

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 107. Duxerunt ad Domum principis sacerdotum. v. 54.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

ibi certe Deus agendi non est principium, sed diabolus. Fuge ergo, fuge passionibus obsequi.

§. 105. *Sed hac est hora vestra, & potestas tenebrarum. v. 35.*

Ex duobus argumentis jam allatis, concludit Christus, & remonstrat hostibus suis, quod ad hunc actum à dæmonibus sint inducti, ut eos deterreret ab ulteriore in malis progressu: Ego autem miror hic Domini mei in discursibus tam rationabilibus, inter strepitum, armorum constantiam, & animi præsentiam, etiam moderationem, qua tenebras appellat ipsa dæmonia & peccata.

Olesu sapientia Dei, æterna veritas, quam clarè effulsit hoc divinum lumen tuum super filios Adæ: quam omnis vita, cunctaque operatio tua, lux quædam & manu ductio nobis fuit ad veritatem? quam perspicue lumen cælestis doctrinæ tuæ tunc luxit in tenebris? quam universa opera tua humilitate, patientia, charitate, abstinencia, & omni denique gratia & virtute abundant! ita ut in his perfectissima exempla torius sanctitatis, cunctis reluceant; O quam studiose conatus es plantare vineam patris tui? nec tibi ipsi ab æstu, à frigore, à siti & fame, à vigiliis & laboribus pepercisti: enimvero cor tuum præ ardenti desiderio intra te velut in olla ferventi æstuabat, ut patri tuo lucrum reportares, & omnem Israël salvum faceres tua pietate, quam veneror & adoro.

§. 106. *Comprehendentes autem eum. v. 54.*

Quia hora eorum erat, & potestas tenebrarum juxta talium principiorum morem, nempe in humanum & atrocem, comprehendentes; satis barbarè ligarunt, vinculisque compluribus, & manicis ferreis constrinxerunt, quorum alia collo, alia manibus injecerunt. Erat igitur qui guttur illius propè strangulabat; alii manus & pedes arctè nimis copulabant. Quid tunc cogitaverit, quid meditatus fuerit Dominus quando vincula peccatorum circumdabant eum! ipse novit, nos conjectemus meditando, conjectando gratias agamus, & agendo gratias pacem habeamus.

Iesu vinculis alligatè à ludæis miserere mei & omnium ne mortalibus culpis unquam innexi comprehendamur ab ira tua & satanæ servitute.

§. 107. *Duxerunt ad Domum principis sacerdotum. v. 54.*

Princeps sacerdotum illo anno, & duobus præcedentibus erat fueratque Iosephus Caiphas, & ante eum fuerat in eodem officio Annas, sive Annanus & tres intermedii successivè, nempe Ismael filius Fabi, & Eleaza-

rus Filius Anani; & Simon filius Canuthi; uti testatur Iosephus in hist. Iudaica; ad illum igitur Caipham ductus est Dominus; quē enim alium intelligemus? quam eum qui concilium de occidendo Christo convocavit, & in eo consilium dedit, de occidendo Domino vero agno tollente mundi peccatum!

Verē sacerdotes Levitici generis fuerunt laviones, mactabant enim bestias; sed & hīc fuerunt omninō carnifices, quia hominem occidere properarunt. Qualis igitur horum princeps fuerit, facile, apparet ex turba. O quam pulchrum & purum sacerdotium novae legis, in qua non vituli aut boves, multo minus homines mactantur, sed panis & vinum & sub horum specie Dei filius, quotidie purissimē immolantur.

§. 108. Petrus vero sequebatur à longe. v. 54.

Timore pariter & amore percussus; Timore, ne fortē cum Christo uti percussor ministri pontificij & Christi defensor caperetur, & poenae audaciae contra cohortem Romanam, se solum opponendo, & oppugnando lueret capitalem: Amore, ne videretur omninō deservisse bonum Magistrum, post tot illi factas promissiones, de secum eundo, ad passionem & mortem: à longe autem sequitur Petrus, quia medium aliquod elegit inter Christi amicitiam & Apostasiam: sed foras adhuc in eo nobis maxima sit admiratione reverendus, quod Dominum non reliquit, etiam cum timeret; merus naturae erat: sequi Dominum pietatis. Miserum quod timet: Beatum quod non fugit: quod sequitur devotionis est; quod negat obreptionis. Commune quod labitori fidei quod poenitet.

O Anima mea recordare & tu, quoties non solum à longē non secuta fueris Dominum, sed & plane deserueris, cum & aufergeris ab eo qui tamen ipsa est bonitas infinita, & tibi acclamavit dicens. *Reverte, Reverte, sum mitis.*

§. 109. Accenso autem igne in atrio. v. 55.

Quia tempus primiveris, adhuc frigidum erat, maximē nocte, & multitudo populi, & famulorum, & militum, in atrio hærebat, ut ea se caesare facere posset, & videre intrantes & exeuntes aulam pontificis, expectareque ibidem commodius tuorum principum & seniorum adventum & reditum à consilio, & ne tumultus fieret, aut impedimentum aliquod in tenebris à populo, & amicis Iesu Christi; ideo accensus est luculentus ignis: Erat igitur duplex eo tempore ignis in aula istius pontificis, nempe